

Галя з мамою в садочку
Груші в кошичок збирає;
Себто — мама більш пильнує,
Доня ж — тільки помагає.
— Що ж ти, Галочко, минаєш?
Он же, бачиш, у травиці
Ще грушок зосталось зо три.
— То, матусенько, гнилиці!
— А оці дві онде, бачиш?
— То, мамусю, дуже дрібні!
Нащо нам грушки такі?
Та хіба ж такі ми бідні? —
Мама вмовкла та в травицю
Все пильненько поглядає,
Нахилиється й помалу
Груші в кошичок складає.
Літо любее минуло!
Ох, недовго пробуває!
Десь лиха зима взялася,
Снігом землю укриває!...
Вже й Різдво якомсь надбігло,
Ось і Свят-вечір у хаті,
Всі клопочуться, радіють
І убогі, і багаті.
На столі і пиріжечки,
І кутя, й узвар укупці —
Все завдяки чи бабусі,
Чи матусеньці голубці!
Тож і Галя коло мами
Їсть узварець, поживає;
З...їла зо дві, зо три грушки
Та уголос і питає:
— Де таких, матусю, добрих
Грушечок оце достала?
— А се тії, — каже мама, —
Що в садочку ти минала!...
